

Un cop conquerides la majoria de les agulles montserratines els escaladors de la post-guerra van enfocar els seus esforços en les grans parets. D'aquests en destacaren els TIM de Sabadell, conquerint cada una de les Parets més emblemàtiques del Massís. El primer objectiu fou l'arrogant Paret de l'Aeri.

Anteriorment la cordada Pany-Ferrera havien obert via fins al que anomenaren la Plaça Catalunya, l'evident fissura horitzontal que domina a meitat de paret. I fou des d'aquest punt, després de despenjar-se i condicionar la canal arbrada de més a l'esquerra, que els sabadellencs van escometre la verticalíssima cicatriu que pujava directa al cim de l'Aeri. Cada cap de setmana els TIM es despenjaven per la canal i obrien via, fins que el l'onze d'octubre de 1948 van fer cim. Com a curiositat cal destacar que s'usaren un bon nombre de grans estaques de fusta i el famós "cric", una mena de tensor metàl·lic que els permetia assegurar-se. La primera integral fou a càrrec d'en Santacana, Morera i Farrera l'any 1953, per la qual els hi va caldre 8 atacs.

• Via: Integral de l'Aeri (Pany-Ferrera-TIM)

• Zona: Montserrat - Paret de l'Aeri

Dificultat: 6a+/Ae (ED-)
Dificultat obligada: 6a/Ae
Llargària: 340 metres
Grau d'exposició: Alt

Grau de compromís: Alt

- Equipament: Via semi-equipada amb material divers, la majoria d'expansions són burins amb solera. Reunions de parabolts i rapelables.
- Material: 16 cintes exprés, joc de tascons, joc de Camalots fins el #3, bagues per savines, cordinos, 3 plaquetes. Recomanable un parell de pitons.

Orientació: Nord-estValoració: \*\*\*\*\*\*

## Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament del Refugi de Santa Cecília i prenem el camí de l'Arrel direcció al Monestir fins la canal de l'Aeri. La remuntem fins que arribem a uns esgraons que ens menen a uns cable metàl·lics que seguim fins situar-nos a l'alçada de la fissura de la Pany-Ferrera. Ens podem encordar aquí o pujar fins la R-0 (III+).

## La via:

Escalada de fissures, la via es divideix en dos parts ben diferenciades; la primera, fins la Plaça Catalunya, que pertany a la via Pany-Ferrera és més moderada i la podem enllestir en 3 llargues tirades. La segona, pertanyent a la TIM, dura i vertical, on tocarà donar la talla, amb dures seccions amanides literalment de tota mena de vegetals. La Integral es troba bastant equipada amb material divers. Malgrat això trobarem trams bastant obligats on tocarà apretar. Les reunions són totes de parabolts i estan preparades per rapelar

## Descens:

Anem a buscar la Canal de Sant Jeroni que descendim fins l'aparcament de Santa Cecília.

## El que més m'ha agradat:

- Escalada amb majúscules, sense pal·liatius.
- Ambient assegurat.